

[Ellemann-Jensen]

dens gennemførelse, kræves, enten at et enkelt firma alene på samtlige deltageres vegne hæfter for gennemførelsen, eller at et særligt oprettet selskab, hvor alle deltagere hæfter solidarisk, indgår kontrakten og hæfter for den. Hvis den første løsning vælges, kan det i mange tilfælde indebære en så betydelig hæftelse, at dens omfang forekommer urimelig og urealistisk. Vælges den anden løsning, skabes en tilsvarende risiko for det enkelte deltagende firma – og selv om man kan forsikre sig mod denne risiko, er præmien så betydelig, at den belaster konkurrenceevnen.

Disse problemer kunne eventuelt være imødegået, hvis staten – efter de nødvendige forundersøgelser – giver en sådan garanti, at den enkelte leverandør friholdes for det solidariske ansvar og alene er ansvarlig for egne leverancer.

De problemer, der her er skitseret, finder man f. eks. i forbindelse med entreprenørkontrakter og ved virksomhedssamarbejdet omkring forskellige former for eksport af specialmaskiner.

Besvarelse (25/4 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Indledningsvis skal bemærkes, at jeg naturligtvis ikke kan sikre, at en eksportørgruppe ikke bliver stillet over for krav fra en udenlandsk køber om solidarisk hæftelse fra de deltagende danske virksomheder som sikkerhed for en eksportkontrakt gennemførelse.

Af begrundelsen fremgår, at spørgsmålet sigter på at etablere en form for statsgaranti, således at en eksportør, der opfylder sine leveringsforpligtelser, ikke som følge af sin solidariske hæftelse lider tab på grund af en anden konsortiedeltagers misligholdelse af sin leveringsforpligtelse.

Eksportkreditrådet har for nylig på grundlag af en konkret henvendelse drøftet det rejste problem. Eksportkreditordningen indeholder ikke i øjeblikket selvstændige garantieller kautionsformer, der dækker det nævnte behov for risikodækning. En løsning af problemet under eksportkreditordningen vil forudsætte indførelse af en ny garantiform.

Rådet, hvor der er repræsenteret en række erhvervsorganisationer, fandt ikke, at der for tiden var grundlag for en sådan udbygning af eksportkreditordningen, idet de rejste pro-

blemer burde kunne løses af det private kredit- og forsikringsvæsen, eventuelt suppleret af de bestående muligheder inden for eksportkreditordningen. Eksportkreditrådet ville f. eks. kunne yde hel eller delvis kaution for en bankgaranti til sikkerhed for, at en konsortiedeltager opfylder sine forpligtelser.

Eksportkreditrådet tog ved sin afgørelse også hensyn til, at danske virksomheder i en række tilfælde har kunnet afvise krav fra udenlandske købere om videregående garantier. En udvidet dækning under eksportkreditordningen ville medføre, at danske virksomheder vanskeligere kunne modstå disse krav.

Endelig hæftede rådet sig ved, at tilsvarende garantiformer ikke findes i udenlandske eksportkreditordninger, bortset fra den engelske eksportkreditordning, hvor en britisk deltager i et konsortium i ganske særlige tilfælde har mulighed for at forsikre sig mod tab forårsaget af en anden konsortiedeltagers misligholdelse. Denne garantiform kan kun anvendes i forbindelse med meget store kontrakter på flere hundrede millioner kroner. Efter foreliggende oplysninger er garantiordningen endnu ikke blevet anvendt i praksis i de 2 år, hvor den har været i kraft.

Til *miljøministeren (14/4 78)* af:

Bolvig (RV):

»Ministeren bedes oplyse, hvilke andre statsinstitutioner i provinsen der er planer om at koncentrere geografisk end toldkammerne, jfr. planstyrelsens rapport om toldkammerstrukturen i provinsen.«

(Spm. nr. 667).

Besvarelse (24/4 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

I de sidste 10–15 år er der blevet nedlagt en række mindre statsinstitutioner landet over. Dette er som oftest sket ved, at institutionerne i en række mindre provinsbyer er lukket og funktionerne samlet på færre, større institutioner i de større provinsbyer.

Nedlæggelser og sammenlægninger er sket som led i de rationaliseringer, som i den pågældende periode er blevet gennemført i de forskellige ministerier.

Rationaliseringerne har været nødvendige for at skabe bæredygtige enheder, der til-